

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Německý Brod – město na Haberské stezce
Diplomant: Bc. Vladěna Bockschneiderová
Vedoucí projektu: doc. Ing. arch. Tomáš Hradečný

Volbu tématu diplomního projektu Vladěny Bockschneiderové vnímám jako přirozenou tendenci generace budoucích architektů vracet se na závěr vysokoškolského studia do míst, která důvěrně znají, kde mají své kořeny, kde cítí napětí z nevyslovených pravd, kde je přepadá všeobjímající pocit absence myšlení architekta, kde mají oprávněnou obavu, že jim v praxi skoro nikdo nebude rozumět, a přesto se do toho pustí. Pro mě je to volba lehce masochistická, ale pochopitelná.

V případě Brodu se nejedná o práci architekta nebo urbanisty, tak jak ji běžně vnímáme. Vladěna musí svůj návrh opřít o poznatky z historie, archeologie, sociologie, hydrogeologie, musí mít čich detektiva a cit neurochirurga. Tohle všechno musí zvládnout, aby mohla upříst nit zbytečku identity Brodu, totiž města na Haberské stezce, a pokusila se jejím prostřednictvím obnovit zpřetrhanou síť přirozené struktury města. Je to opravdu těžké zejména v místech, kde bezduchou hyperkreativitu socialistického stavebnictví a prorežimní architektury let před listopadem, střídá, pod vpravdě primitivním heslem ekonomického růstu a rozvoje společnosti, bezohledné drancování krajiny a výrony dopravního inženýrství.

Vladka ve svém návrhu nepostupuje cestou negace, volí metodu, při které nechává žít existující vazby. Pracuje s prostorem. V klíčových místech přidává nové objemy staveb převážně s konkrétní funkční náplní, chytře zahušťuje zástavbu a dává vzniknout novým vazbám a obytným i obyvatelným městským prostorům se zřetelným vlastním charakterem. Tím pádem můžeme vůbec mluvit o identitě města. Její Habrová stezka postrádá jakoukoli agresivitu nově naroubované územně plánovací linie, naopak je přirozenou a logickou výslednicí urbanistické koncepce. To vše s velkým respektem ke krajinné morfologii jako základnímu kameni hodnotové struktury území. Pokud by územní plány v úrovni konceptu namísto nesourodé změti resortních specifikací dosahovaly alespoň z poloviny úrovně urbanistických myšlenek Vladky Bockschneiderové, vypadala by tvář našich měst a krajiny podstatně veseleji.

K předložené práci nemám, snad kromě slabší čitelnosti některých šraf a ne vždy zřetelné podlažnosti navrhovaných objektů, připomínky. Jako řada dalších studentů této generace, ani Vladka se nevyvarovala výsledku, který postrádá systematictější pravopisnou kontrolu textu. Přesto považuji práci za kvalitní, ucelenou a smysluplnou. Doporučuji přijetí diplomního projektu a navrhuji stupeň hodnocení A.

Tomáš Hradečný

V Podmokelském mlýně 30. 1. 2021